రాజమండ్రి విద్యుత్ సరఫరాకార్పొరేషన్ లిమిటెడ్.

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రా

{మెహర్ చంద్ మహాజన్, (ప్రధమ న్యాయమూర్తి), ముఖర్జీ, ఎస్ ఆర్ దాస్, వివియన్ బోస్, గులాం హసన్ న్యాయమూర్తులు}

మద్రాసు విద్యుత్ సరఫరా సంస్థలు (సముపార్జన) చట్టం--(మద్రాస్ చట్టం 43/1949)--చెల్లుబాటు--ఏడవ షెడ్యూల్ యొక్క మూడు శాసన జాబితాలలో భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935 ప్రవేశం లేదు.

మద్రాస్ విద్యుత్ సరఫరా అండర్‌టేకింగ్స్ (సముపార్జన) చట్టం యొక్క (మద్రాస్ చట్టం 43/1949) మద్రాసు శాసనసభ యొక్క శాసన యోగ్యత కి మించినది , ఎందుకంటే భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని ఏడవ షెడ్యూల్, 1935, మూడు జాబితాలలో దేనిలోనూ ప్రవేశం లేదు, ఏదైనా వాణిజ్యపరమైన తప్పనిసరి కొనుగోలుకు సంబంధించినది లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ అయితే విభాగం 299 (2) ఒక వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క ప్రజా ప్రయోజనాల కోసం స్పష్టంగా నిర్బంధ సముపార్జనకు అధికారం ఇచ్చే చట్టం గురించి ఆలోచించారు.

బీహార్ రాష్ట్రం వర్సెస్ మహారాజాధిరాజా సర్ కామేశ్వర్ సింగ్ ([1952] ఎస్.సిఆర్ 889) ప్రస్తావించారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:సివిల్ అప్పీల్ నెం. 72/1952.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 132 (1) మరియు 133 (1) (బి) ప్రకారం, ఉన్నత న్యాయస్థానం, మద్రాసులో (రాజమన్నార్ , ప్రధమ న్యాయమూర్తి మరియు సత్యనారాయణ రావు న్యాయమూర్తి .) 27

ఏప్రిల్, 1951 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి 1951 యొక్క సివిల్ ఇతర దరఖాస్తు నం. 4697 లో అప్పీల్ చేయబడింది.

అప్పీలుదారు కోసం *ఎం.కె. నంబియార్* (*యు. సేతుమాధవ రావు*, అతనితో)

ప్రతివాది తరపున *ఎం. శేషాచలపతి.*

వి.కె.టి.చారి, మద్రాస్ అడ్వకేట్-జనరల్ (*పోరస్ ఎ. మెహతా* మరియు *వివి రాఘవన్,* అతనితో పాటు) ఫైఫ్ ఇంటర్వెనర్ (మద్రాస్ రాష్ట్రం) కోసం.

1954. ఫిబ్రవరి 10. న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించినది.

దాస్, న్యాయమూర్తి :ఇది 27 ఏప్రిల్, 1951న మద్రాస్ ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క CMP నెం. 4697/1951 లోని ధర్మాసనం ద్వారా 27 ఏప్రిల్ 1951న వెలువరించిన తీర్పు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే అప్పీల్. రాజ్యాంగం ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం రిట్ ఆఫ్ సెర్షియోరరీ లేదా ఇతర సముచితమైన రిట్ జారీ చేయడం కోసం దాఖలు చేసింది మరియు 1949 మద్రాస్ చట్టం 43 విభాగం 4 (1) కింద కంపెనీ ప్రభుత్వంలో నిహితం (వెస్ట్)చేయడానికి ఆమోదించబడిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును రద్దు చేసింది అప్పీలుదారు.

అప్పిలేంట్ కంపెనీ 1924లో భారతీయ కంపెనీల చట్టం కింద రాజమండ్రిలో ప్రజలకు విద్యుత్ , ఎనర్జీని ఉత్పత్తి చేయడం మరియు సరఫరా చేయడం అనే లక్ష్యంతో ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు నమోదు చేయబడింది. 1949లో మద్రాస్ లెజిస్లేచర్ మద్రాస్ విద్యుత్ సరఫరా అండర్‌టేకింగ్స్ (స్వాధీనం) చట్టం, 1949ని ఆమోదించింది. ఈ చట్టం 18 జనవరి 1950న గవర్నర్ జనరల్ ఆమోదం పొందింది మరియు 1950 జనవరి 24న అధికారిక గెజిట్‌లో ప్రచురించబడింది. 1950 జనవరి 26న భారత రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చింది , ఈ చట్టం రాష్ట్రపతికి తన ధృవీకరణ కోసం సమర్పించబడింది

మరియు 1950 ఏప్రిల్ 12న, ఈ చట్టాన్ని ఏ న్యాయస్థానంలోనూ ప్రశ్నించకూడదని రాష్ట్రపతి ధృవీకరించారు. ఇది ఆర్టికల్ 31 లోని నియమము (2) నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉందని లేదా భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 విభాగం 299 లోని ఉప-విభాగం (2) నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉందని కారణం. 2వ సెప్టెంబర్, 1950న లిఖితపూర్వకంగా చేసిన ఉత్తర్వు ద్వారా, చట్టంలోని విభాగం 4 (1) ప్రకారం పని చేస్తున్న మద్రాస్ ప్రభుత్వం, అప్పీలుదారు కంపెనీ యొక్క బాధ్యతను అందులో పేర్కొన్న తేదీలో ప్రభుత్వంలో ఉంచాలని ప్రకటించింది. విభాగం 4 (1) నిబంధన ప్రకారం ప్రభుత్వం ఎప్పటికప్పుడు వెస్టింగ్ తేదీని వాయిదా వేసింది మరియు 2 ఏప్రిల్, 1951, అటువంటి వెస్టింగ్‌కు చివరిగా పొడిగించిన తేదీగా నిర్ణయించబడింది. 29 మార్చి, 1951న, అప్పీలుదారు కంపెనీ సిఎం పి నెం. 4697/1951లో, ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును రద్దు చేసింది.

ఉన్నత న్యాయస్థానం ముందు అప్పీలు చేసినవారు ఈ చట్టం తీవ్ర వైరుధ్యంగా ఉందని, (1) మద్రాసు శాసనసభకు మద్రాసు శాసనసభ యొక్క శాసన సామర్థ్యానికి మించినది, (2) ఏదైనా ప్రజా ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చడానికి ఇది అమలు చేయబడలేదు మరియు (3) పరిహారం అందించబడినది భ్రమ అని వివాదాలను క్లుప్తంగా పేర్కొంది. అప్పీలుదారు సంస్థ యొక్క పైన పేర్కొన్న ప్రతి వాదనలను ఉన్నత న్యాయస్థానం తిప్పికొట్టింది. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని ఏకకాల జాబితాలోని ఎంట్రీ 31 కింద విద్యుత్ కు సంబంధించి చట్టం ఉందని, అప్పీలుదారు వాదించినట్లు జాబితా I లోని ఎంట్రీ 33 కింద కార్పొరేషన్‌లకు సంబంధించి చట్టం కాదని పేర్కొంది మరియు మద్రాసు శాసనసభ దానిని అమలులోకి తెచ్చే అర్హత కలిగి ఉంది. ప్రజా ప్రయోజనం లేకపోవటం లేదా పరిహారం యొక్క భ్రాంతికరమైన స్వభావం ఆధారంగా సవాలు చేసినందుకు రాష్ట్రపతి సర్టిఫికేట్ అందుకున్న చట్టం మూసివేయ బడిందని మరియు దానిని పెంచడం సాధ్యం కాదని పేర్కొంది. అయితే, ఈ చట్టం కింద

రూపొందించిన నిబంధనలలోని కొన్ని విభాగాలు మరియు నియమము 19(2) చెల్లుబాటు కాదని ఉన్నత న్యాయస్థానం పేర్కొంది మరియు అప్పీలుదారు కంపెనీ దరఖాస్తును తోసిపుచ్చింది. ఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీలు చేసుకునేందుకు అప్పీలుదారు కంపెనీకి ఉన్నత న్యాయస్థానం అనుమతినిచ్చింది. అప్పీల్ ఇప్పుడు మన ముందు వినడానికి వచ్చింది.

అప్పీల్‌కు మద్దతుగా హాజరైన న్యాయవాది ప్రజా ప్రయోజనం లేకపోవటం లేదా చట్టం ద్వారా అందించబడిన పరిహారం యొక్క భ్రాంతికరమైన స్వభావం గురించి ఉన్నత న్యాయస్థానంలో లేవనెత్తిన వాదనను మా ముందు ఉంచలేదు. ఈ చట్టాన్ని రూపొందించడానికి మద్రాసు శాసనసభ యొక్క శాసన సామర్థ్యానికి సంబంధించిన ప్రశ్నకు అతను తన సమర్పణలను పరిమితం చేశాడు. ఉమ్మడి జాబితాలోని ఎంట్రీ 31 కింద విద్యుత్‌కు సంబంధించి చట్టం ఉందా లేదా జాబితా –I లోని ఎంట్రీ 33 కింద ఉన్న కార్పొరేషన్‌లకు సంబంధించి చట్టం ఒక చట్టమా అనే ప్రశ్నకు ఉన్నత న్యాయస్థానంలో పోటీ కేంద్రీకృతమై ఉంది. విద్యుత్తుకు సంబంధించి ఒక చట్టం మరియు అందువలన , ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క శాసన యోగ్యతలో ఈ చట్టం విషయము (పిత్) మరియు ప్రధానాంశములో ఉందని ఉన్నత న్యాయస్థానం పేర్కొంది. మా ముందు అతని వాదనలలో న్యాయవాది ఈ చర్య ఒక విద్యుత్ సంస్థను కొనుగోలు చేయడంలో ఒక అంశం మరియు ప్రభావంతో కూడుకున్నదని మరియు అల్ట్రా వై రస్ అని వాదించారు, ఎందుకంటే

(ఎ) భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని మూడు జాబితాలలో దేనిలోనూ విద్యుత్ అండర్‌టేకింగ్‌ను పొందడం అనేది శాసనపరమైన అంశం కాదు, మరియు

(బి) కార్పొరేషన్ యొక్క విద్యుత్ అండర్‌టేకింగ్‌ను కొనుగోలు చేయడానికి సంబంధించి ఇది జాబితా I లోని ఎంట్రీ 33 కింద ఉన్న కార్పొరేషన్‌లకు సంబంధించిన చట్టం.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , పైన పేర్కొన్న రెండు కారణాలలో మొదటిదానిపై ఈ అప్పీల్‌ని పరిష్కరించవచ్చు.

చట్టం వైపు చూస్తే , చట్టం యొక్క సుదీర్ఘ శీర్షిక "విద్యుత్ సరఫరా చేసే మద్రాస్ ప్రావిన్స్‌లో అండర్‌టేకింగ్‌లను కొనుగోలు చేయడానికి ఒక చట్టం" అని గమనించవచ్చు. ఉపోద్ఘాతం "విద్యుత్ సరఫరాలో నిమగ్నమై ఉన్న మద్రాస్ ప్రావిన్స్‌లో అండర్‌టేకింగ్‌ల సముపార్జన కోసం" సదుపాయాన్ని కల్పించడం యొక్క ప్రయోజనాన్ని వివరిస్తుంది. విభాగం1 చట్టం యొక్క చిన్న శీర్షిక , పరిధి మరియు ప్రారంభాన్ని ఇస్తుంది. విభాగం 2 అనేది నిర్వచనం విభాగం. విభాగం 3, అందులో పేర్కొన్న కొన్ని అండర్‌టేకింగ్‌లతో సహా లైసెన్సీల అన్ని అండర్‌టేకింగ్‌లకు చట్టం వర్తిస్తుంది. విభాగం 4 ఏదైనా బాధ్యతను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకునేందుకు వ్రాతపూర్వకంగా ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేయడం ద్వారా అటువంటి బాధ్యతను నిర్దిష్ట తేదీలో ప్రభుత్వంలో కలిగి ఉంటుంది. విభాగం 5 లోకల్ అథారిటీ కాని లైసెన్సీకి చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని అందిస్తుంది. ఈ విభాగం లైసెన్సుదారుకు అందులో పేర్కొన్న మూడు బేస్‌లలో ఒకదానిపై పరిహారం క్లెయిమ్ చేయడానికి ఒక ఎంపికను ఇస్తుంది. విభాగం 6 లైసెన్సీ స్థానిక అథారిటీ అయిన చోట చెల్లించాల్సిన పరిహారంతో వ్యవహరిస్తుంది. విభాగం 7 ఒక ప్రాతిపదికన లేదా మరొకదాని కింద క్లెయిమ్ చేయబడిన పరిహారం ప్రకారం ఆస్తులు లేదా ఆస్తులను నిర్దేశిస్తుంది. విభాగం 8 లైసెన్సుదారు యొక్క ఏకైక మరియు గుర్తింపు పొందిన ప్రతినిధిగా వ్యవహరించడానికి ఒక ఏకైక ప్రతినిధిని నియమించడాన్ని అందిస్తుంది , బాధ్యతను అప్పగించడం మరియు లైసెన్సుదారు తరపున ఆ తర్వాత పేర్కొన్న విధులను నిర్వహించడం. పరిహారం యొక్క ప్రాతిపదిక ఎంపిక విభాగం 9 కింద ఒక నెలలోపు చేయబడుతుంది మరియు ఒకసారి ప్రభుత్వానికి తెలియజేయబడిన అటువంటి ఎంపిక ప్రభుత్వ సమ్మతితో మినహా పునర్విమర్శకు అనుమతించ బడదు. విభాగం10 , లైసెన్సు పొందినవారు సాధారణ

సంఘటనల సమయంలో కాకుండా ప్రభుత్వానికి నష్టాన్ని కలిగించే ఏదైనా ఆస్తులను పారవేసినట్లయితే , వాటి వల్ల జరిగిన నష్టం లైసెన్సుదారుకు చెల్లించవలసిన పరిహారం నుండి వారు భావించే మొత్తాన్ని తీసివేయడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది తదుపరి యజమానులుగా పక్షంలో. విభాగం11 చట్టం ప్రకారం చెల్లించవలసిన పరిహారం నుండి ప్రభుత్వం చేయడానికి అర్హత ఉన్న వివిధ మినహాయింపులను నిర్దేశిస్తుంది. పరిహారం చెల్లింపు లేదా డిపాజిట్ విధానం విభాగం 12 లో నిర్దేశించబడింది. విభాగం13 అన్ని రుణాలు , డిబెంచర్లు, తనఖాలు మరియు అటువంటి వాటిని తిరిగి చెల్లించడానికి నిర్ణయించిన సమయానికి ముందు ఎప్పుడైనా వెస్టింగ్ తేదీలో చెల్లించడానికి ప్రభుత్వాన్ని అనుమతిస్తుంది. విభాగం 14 అనేది మధ్యవర్తిత్వ విభాగం. విభాగం 15 మేనేజింగ్ ఏజెన్సీని రద్దు చేయడానికి అందిస్తుంది. విభాగం 16 వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు లైసెన్సీ సిబ్బందిలోని ఏ వ్యక్తి యొక్క సేవలనైనా రద్దు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది. విభాగం17 ప్రకారం లైసెన్స్‌దారులందరూ అన్ని ఆస్తుల పూర్తి జాబితాను సిద్ధం చేసి ప్రభుత్వానికి అందజేయాలి. విభాగం 18 లైసెన్స్‌దారు ఆధీనంలో ఉన్న ఏదైనా భూమి లేదా ఆవరణలో ప్రభుత్వానికి లేదా ప్రభుత్వంచే అధికారం పొందిన ఏ అధికారికి అయినా ప్రవేశించే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. విభాగం 19 అందులో పేర్కొన్న వివిధ డిఫాల్ట్‌లకు జరిమానాలను నిర్దేశిస్తుంది. విభాగం 20 కంపెనీ చేసిన నేరానికి కంపెనీకి చెందిన కొంతమంది అధికారులను బాధ్యులను చేస్తుంది. విభాగం 21 చట్టం ప్రకారం రూపొందించబడిన ఏదైనా నియమం లేదా ఆర్డర్ ప్రకారం చిత్తశుద్ధితో చేసిన ఏదైనా దావా లేదా ప్రాసిక్యూషన్ నుండి రక్షణ ఇస్తుంది. విభాగం 22 ప్రభుత్వానికి నియమాలను రూపొందించే అధికారాన్ని అందిస్తుంది. విభాగం 23 ప్రకారం, కొన్ని చట్టాలలోని నిబంధనలు ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నంత వరకు ఎటువంటి ప్రభావం చూపదు. విభాగం 24 ఏదైనా ఇబ్బందిని తొలగించే ఉద్దేశ్యంతో అవసరమైనది

ఏదైనా చేయడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది. పై సారాంశం నుండి , విద్యుత్తుతో వ్యవహరించే చట్టంలో ఎవరైనా కనుగొనాలని ఆశించే విధంగా శక్తిని ఉత్పత్తి చేయడానికి లేదా ప్రసారం చేయడానికి లేదా విద్యుత్ శక్తిని సరఫరా చేయడానికి లైసెన్సుల మంజూరు లేదా పనుల నిర్వహణ కోసం ఎటువంటి నిబంధనను చట్టం ఉద్దేశించ లేదని గమనించవచ్చు. ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ల విలీనం , నియంత్రణ లేదా మూసివేత కోసం ఏదైనా నిబంధనను రూపొందించడానికి చట్టం ఉద్దేశించబడింది. దీనికి విరుద్ధంగా , సుదీర్ఘమైన శీర్షిక, ఉపోద్ఘాతం మరియు విభాగాల నుండి, ఇది విద్యుత్ అండర్‌టేకింగ్‌ల కొనుగోలు కోసం అందించే చట్టం తప్ప మరొకటి కాదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935 లోని విభాగం 299 (2) ప్రకారం ఏదైనా భూమి లేదా ఏదైనా వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ లేదా , ఏదైనా ఆసక్తి కలిగి ఉన్న ప్రజా ప్రయోజనాల కోసం నిర్బంధ సేకరణకు అధికారం ఇచ్చే ఏ చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం ఫెడరల్ లేదా ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌కు ఉండదు , లేదా ఏదైనా వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థను కలిగి ఉన్న ఏదైనా కంపెనీలో లేదా ఆస్తికివున్న పరిహారం చెల్లింపు కోసం చట్టం అందించినంత వరకు. ఆస్తిని బలవంతంగా స్వాధీనం చేసుకోవడం నిస్సందేహంగా రాష్ట్రం యొక్క ముఖ్యమైన సార్వభౌమ హక్కు , అయితే ఈ హక్కు చట్టం ప్రకారం ఉపయోగించబడాలి. చట్టంలోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లో పేర్కొన్న అనేక జాబితాలలో అందించిన పద్ధతిలో ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ మరియు ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌ల మధ్య విభాగం 99 మరియు 100 ద్వారా రాష్ట్ర శాసనాధికారం పంపిణీ చేయబడింది. జాబితా II లోని ఎంట్రీ 9 తో చదివిన విభాగం 100 తప్పనిసరి భూ సేకరణకు సంబంధించి చట్టం చేయడానికి ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌కు అధికారం ఇచ్చింది. వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క నిర్బంధ సముపార్జనకు సంబంధించిన మూడు జాబితాలలో దేనిలోనూ నమోదు లేదు , అయినప్పటికీ విభాగం 299 (2) వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క ప్రజా

ప్రయోజనాల కోసం నిర్బంధ సముపార్జనకు అధికారం ఇచ్చే చట్టాన్ని స్పష్టంగా పరిగణించింది. కమర్షియల్ లేదా ఇండస్ట్రియల్ అండర్‌టేకింగ్‌ని కొనుగోలు చేయడం అనేది మూడు శాసన సభల జాబితాలలో దేనిలోనైనా ప్రవేశానికి సంబంధించిన అంశం కాదు , ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ లేదా ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థను తప్పనిసరిగా స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించలేదు. విభాగం 104 ప్రకారం , గవర్నర్–జనరల్, తన వ్యక్తిగత విచక్షణతో, పబ్లిక్ నోటిఫికేషన్ ద్వారా , చట్టం జాబితాలోని ఏడవ షెడ్యూల్ లో ఏ విషయానికి సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించడానికి ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ లేదా ప్రావిన్షియల్ శాసన మండలి కు అధికారం ఇవ్వగలరు. కాబట్టి, తప్పనిసరి భూ సేకరణకు సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారాన్ని పార్లమెంటు ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌కు స్పష్టంగా అప్పగించినప్పటికీ , చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారాన్ని ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ లేదా ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌కు వెంటనే మంజూరు చేయలేదు. వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క నిర్బంధ సముపార్జనకు సంబంధించి కానీ అటువంటి చట్టాన్ని రూపొందించడానికి శాసనసభలలో దేనికైనా అధికారం ఇవ్వడాన్ని గవర్నర్ జనరల్ యొక్క విచక్షణకు వదిలివేసింది. విభాగం 104 కింద గవర్నర్–జనరల్ తన విచక్షణా అధికారాలను వినియోగించుకుని , మద్రాసు శాసనసభకు అభిశంసన చట్టాన్ని రూపొందించడానికి అధికారం ఇచ్చారని మరియు అందువల్ల , ఈ చట్టం ప్రాథమికంగా మద్రాసు శాసనసభ యొక్క శాసన సామర్థ్యానికి మించినదని ఎటువంటి సూచన లేదు.

భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935లోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని శాసన జాబితాలలోని ప్రతి ఎంట్రీలో అంతర్లీనంగా ఉందని , విషయానికి సంబంధించిన అనుబంధ లేదా యాదృచ్ఛిక విషయానికి సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించే ప్రతి ఎంట్రీ విషయం స్వాభావిక అధికారం ఉందని మద్రాస్‌కు

చెందిన అడ్వకేట్ -జనరల్ కోరారు. అతని వాదన ఏమిటంటే , జాబితాలోని ప్రతి ప్రవేశం , అటువంటి ప్రవేశం క్రింద చట్టం చేస్తున్నప్పుడు ఏదైనా ఆస్తి, భూమి లేదా ఏదైనా వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థను తప్పనిసరి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి అందించడానికి ఒక స్వాభావిక అధికారాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ప్రతి శాసనసభకు కేటాయించిన వివిధ సబ్జెక్టులకు సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించే అధికారాలు , తగిన జాబితా విస్తృతంగా మరియు ప్లీనరీగా పరిగణించబడాలి మరియు అటువంటి సబ్జెక్ట్-విషయానికి యాదృచ్ఛిక లేదా అనుబంధ విషయాలను కవర్ చేయడం చాలా నిజం , కానీ అది ఏది ఏమైనప్పటికీ , నిర్బంధ సముపార్జన కోసం చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం , జాబితా II లోని ఎంట్రీ 9 కింద, కేవలం ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్లకు మాత్రమే ఇవ్వబడిందని మరియు ఆ ప్రవేశం కింద , ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ల అధికారం పరిమితం అని చట్టంలోని నిబంధన నుండి స్పష్టంగా ఉంది నిర్బంధ భూ సేకరణ కోసం మాత్రమే చట్టాన్ని రూపొందించడం మరియు చట్టంలోని విభాగం 104 ప్రకారం గవర్నర్ జనరల్ .ఆర్డర్ చేస్తే తప్ప , ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్‌లకు భూమి తప్ప మరే ఇతర ఆస్తిని తప్పనిసరి స్వాధీనం చేసుకునేందుకు చట్టం చేసే అధికారం లేదు , మరియు ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్‌కు ఏదైనా ఆస్తిని తప్పనిసరి స్వాధీనం చేసుకునేందుకు సంబంధించి ఎలాంటి చట్టం చేసే అధికారం లేదు. విజ్ఞానవంతులైన అడ్వకేట్ -జనరల్ వాదన సరైనదైతే, జాబితా IIలోని ఎంట్రీ 9 'జాబితా IIలోని ఎంట్రీ 21 కింద పూర్తిగా అనవసరమైనది, ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్లు తప్పనిసరిగా భూమిని స్వాధీనం చేసుకునేందుకు చట్టం చేయవచ్చు. ఇదే విధమైన వాదనను *బీహార్ స్టేట్ వర్సెస్ మహారాజాధిరాజా సర్ కామేశ్వర్ సింగ్* (1) లో ఈ న్యాయస్తానం తిరస్కరించింది. భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935లోని విభాగం 127లోని నిబంధనల ద్వారా ఈ విషయం ఎటువంటి సందేహం లేదా వివాదానికి అతీతంగా ఉంచబడింది , ఇది ఫెడరల్ లో ఏదైనా భూమిని పొందడం అవసరమని భావించినట్లయితే , అందించబడుతుంది. ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ చట్టాలను రూపొందించే అధికారాన్ని కలిగి ఉన్న విషయానికి సంబంధించి ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం

ప్రావిన్స్, ఫెడరేషన్ తరపున మరియు ఖర్చుతో భూమిని పొందవలసి ఉంటుంది. ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్‌లో 'అధికారం' కలిగి ఉన్నట్లయితే , అది కలిగి ఉన్న విషయానికి సంబంధించి ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం ఏదైనా ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవడం కోసం చట్టం చేయడానికి 'చట్టాలు చేసే అధికారం ' విభాగం127 అవసరం లేదు. వాణిజ్య లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క నిర్బంధ సముపార్జనకు సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించడానికి ఏ శాసనసభకు అధికారం కల్పించే ఎటువంటి ప్రవేశం లేకపోవడం మరియు విభాగం 127 యొక్క నిబంధనలు , ఇప్పుడే ప్రస్తావించబడినవి , విజ్ఞానవంతులైన 'న్యాయవాది-జనరల్‌ను కొనసాగించడం సాధ్యం కాదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , మద్రాసు శాసనసభకు నిర్దోషిత చట్టాన్ని రూపొందించే శాసన యోగ్యత లేదని భావించాలి. ఈ అప్పీల్‌ను పరిష్కరించేమ్దుకు ఇది సరిపోతుంది మరియు దిగువ న్యాయస్థానంలో లేవనెత్తిన ఇతర అంశాలపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనవసరం లేదు.

ఫలితంగా, ఈ అప్పీల్ తప్పనిసరిగా 'ఉన్నత న్యాయస్థానంలో మరియు ఈ న్యాయస్థానంలో ఖర్చులతో అనుమతించబడాలి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.